

ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΝΙΚΟ Π.....

Σἔφερ' ἔδῳ γιὰ τὴ χαρὰ μιὰ ψεύτρι ἐσένα μοῖρα
Καὶ γιὰ τὸ πλάνο τῆς ζωῆς τὸ γέλοιο καὶ τὴ γλύκε
Καὶ νά ! μπροστὰ στὴ γάλκινη τῆς εἰμαρομένης θύρας
Σὰ μαυροφόρον ἄγγελον μελάγχολο σὲ βρῆκα.

Καὶ εἶδ' ἀπ' κάτω τὶ ζητοῦν τὰ μάτια σου τὰ οὐράνια
Στὴν μολυβένια συννεφιάν ὅπου καὶ σὲ σκεπάζει
Καὶ εἶδα τὶ φεγγόβολη! γαλήνια περηφάνεια
Τὸ χρυσελεφαντένιο σου μέτωπο στεφανώνει!

ᾠ! στὴ συννεφιασμένη σου ᾠλιογέννητη ὁμορφιά σου
Πόσο ταιριάζ' ἀφραστη τῶν πόνων ἡ γλυκίδα!
Καὶ τῶν δνεύρων ἢ σκιᾶς εἰς τὴ λευκὴ θωριά σου
Καὶ ἡ γλωμὴ καὶ ἀλέγγυχη τῆς δυστυχιάς ἀχνάδα?

Ναὶ! φίλε κι' ἀδελφέ μου! ναὶ! γιὰτ' ἡ τριανταφυλλιά σου
Καὶ δροσοστοτάλαγη ὄψι σου ποῦ ἕνας χιονιᾶς τὴν φλέγει
Θὰ μαραινῶταν στῆς χαρᾶς τὸν ἥλιο! καὶ ἡ ματιά σου
Τίποτα πειὰ δὲ θάλεγεν ἀπ' ὅσα τώρα λέγει.

Νέης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ

Γέρνει ὁ ἥλιος σιγαλά, μὲ στοῦ νησιοῦ τὴν ἄκρη
Σκορπίζωντα: δλόχρυσες στὴ φύσι φορεσιές.
Καὶ τὰ κινάβια ἀπὸ μακρὰ γυρίζουνε στὴ χώρα.
Καὶ στὸ λιμάνι ἐβλεπες χαρούμενες μορφιές.

Ἄχολογᾶνε συμφωνιές, στὰ πέργιορα καὶ γῦρα
Ἄπ' τῆς καμπάνας τὸν ἀχὸ ποῦ ὁμορφα λαλεῖ
Χριστοῦγενὰ σημαίνουνε, κι' ἡ μάννα μὲ λαχτάρα
Χαρίζει στὸ ναυτόπουλο ἕνα θερμὸ φιλί...

Πάτρα Δεκέμβρης, 909

Ἄνθης Ἀρόνης